

[Finansministeren]

Så bliver der sagt, at man går ud fra, at folketinget vil blive grundigt informeret. Ja, i det omfang folketinget overhovedet ønsker det. Det er klart, at jeg ikke vil presse mig på, men i det omfang man ønsker at få en detaljeret fremstilling af enkeltpunkter, er jeg helt parat til det.

Endelig siger hr. Ivar Nørgaard, at han går ud fra, at der kommer en særlig beskrivelse af den kommunale sektors forhold. Det har jeg ikke nogen planer om, men jeg kan oplyse, at jeg har behandlet de kommunale organisationer på samme måde som personaleorganisationerne. Jeg holdt et møde med dem, da vi satte arbejdet i gang, og jeg har gennemgået redegørelsen, efter at den var færdig, inden den blev offentliggjort, og jeg har på regeringens vegne truffet den aftale med de kommunale organisationer, at vi i fællesskab skal arbejde videre på de områder, hvor vi i fællesskab skal prøve at klare nogle ting.

Så er der en række områder, hvor staten ikke har nogen direkte indflydelse på, hvad amter og kommuner gør, fordi vi må sige, at det er rent amtskommunale eller primærkommunale opgaver, og de må derfor selv om, om de vil følge de retningslinjer, vi ønsker at lægge for statens vedkommende. Men også på de felter tror jeg at en god og nær kontakt vil være på sin plads.

Jeg takker hr. Gammelgaard for hans indlæg, og jeg har allerede kommenteret bemærkningerne om konkurrenceforholdet mellem den private og den offentlige sektor. Det er selvfølgelig en rigtig konklusion på samme måde som hr. Gammelgaards første betingelse, nemlig at nu fik vi en stærkere politisk indflydelse på de samlede udgifter, og det var derfor, man så i detaljerne til gengæld måtte sørge for, at der ikke kom en diskrimination. Det er da rigtigt – det er der flere, der har været inde på, også hr. Bjørn Poulsen – at med totalrammesystemet og med hele omlægningen af bevillingssystemet får vi i en meget tidligere fase mulighed for grundigt at diskutere den udgiftspolitiske prioritering, og det tror jeg det er vigtigt at holde fast ved.

Jeg registrerede godt, at hr. Maisted var optaget af, om de folkevalgte kunne checke de økonomiske forhold, og det vil vi da selvfølgelig gøre hvad vi kan fra regeringens side for at man bliver i stand til. Så må folketin-

get afgøre, om man vil stille et EDB-anlæg op, det skal jeg ikke blande mig i. Men det, de folkevalgte har en reel mulighed for at følge med i og træffe beslutning om, er de overordnede udgiftsrammer og personale-rammer og prioriteringen af de forskellige udgifter.

Forestillingen om, at man i folketinget eller i regeringen eller for den sags skyld i centraladministrationen er i stand til detaljere at følge og kontrollere, hvorledes 200.000 statsligt ansatte i det daglige fungerer, er ikke realistisk, og det tror jeg heller ikke der er nogen i denne sal der mener. Vi er nødt til at indrette systemet sådan, at vi holder styr på de overordnede tal og gør os klart, hvad det er for nogle prioriteter, vi vælger – og det har man måske nok forsømt i for mange år – mod at vi så til gengæld giver afkald på at fordybe os i alle detaljerne. Det har vi hverken praktisk eller teknisk mulighed for, og det viser sig i øvrigt også, at det i almindelighed bare fører til forstyrrelser og bureaukratiske komplikationer.

Så siger jeg tak til hr. Fogh Rasmussen for hans indlæg. Jeg var – og det kan selvfølgelig ikke undre – enig med ham i meget og meget af det, han sagde. Jeg kan kun her bekræfte, at regelsaneringsarbejdet vil fortsætte. Vi er nået et stykke ad vejen, men der er jo meget langt igen, og regeringens særlige udvalg om regelsaneringen arbejder med henblik på, at vi efter nytår vil være i stand til at forelægge offentligheden yderligere glædelige nyheder, for det har jo vist sig at være en ganske populær sag. Jeg tror, det på mange måder har imødekommet et ønske hos mange mennesker om at få lettere adgang til at få truffet beslutninger og få bedre indsigt i, hvordan den offentlige administration fungerer.

Hr. Bjørn Poulsen, fornemmede jeg, havde meget, meget vanskeligt ved at tilbageholde sin glæde over redegørelsen, men han fik dog plads til nogle enkelte kritiske bemærkninger. Bl.a. kom han med den helt generelle betragtning, at han ikke havde tillid til regeringen, og at det derfor nok forholdt sig sådan, at regeringen i ly af alt det her søgte at smugle nogle besparelser igennem. Jeg er glad for, at de fleste af de øvrige ordførere meget omhyggeligt har understreget, at dette ikke har noget med besparelser at gøre. Det er nemlig en korrekt iagttagelse. Regeringens